

תת"ע 9254/01/18 - מדינת ישראל נגד חייט אבי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9254-01-18 מדינת ישראל נ' חייט אבי

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה:
נגד
חייט אבי
הנאשם:

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 23.8.17, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן זכות קדימה להולך רגל (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני נוסע בצומת הזה במהלך העבודה שלי הרבה פעמים ביום. הצומת מחולק ל - 2 מעברי חצייה. כשאני מקבל אור ירוק, יש זכות קדימה להולכי רגל. היו 5-6 הולכי רגל שחצו מהאמצע לכיוון שלי, נתתי לכולם זכות קדימה ובמעבר הראשון התחילה ללכת הולכת רגל, אני ברגע שכל ה - 5 עברו, המשכתי בנסיעה, כשהולכת הרגל עדיין לא הגיעה לאמצע הכביש, לאזור המתנה. הולכת הרגל חצתה את מעבר החצייה השני".

מטעם המאשימה, העידה סמ"ר ולריה אחטיאמוב, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

על פי גרסת המאשימה, ביום 23.8.17, בסמוך לשעה 17:00, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, בשדרות בן ציון, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לצומת עם רחוב המלך ג'ורג', פנה ימינה ונצפה על ידי העדה, כאשר אינו עוצר את רכבו ואינו מאפשר להולכת רגל, שעמדה על אי התנועה בנוי, בסמוך למעבר החצייה וניכר היה, כי בכוונתה לחצות את הכביש, לחצותו בבטחה. הולכת הרגל שבנדון, החלה בחצייה, לאחר שהנאשם, חלף ועבר את מעבר החצייה.

העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "נתתי זכות קדימה להולכי רגל, מספר הולכי רגל. עברתי את הצומת, מעבר החצייה היה ריק, לאט לאט נכנסתי למעבר החצייה, נכנסה עוד הולכת רגל מאחורי".

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, הגיע למעבר החצייה האמור, איפשר למספר הולכי רגל לחצות אותו וחידש נסיעתו, רק לאחר שמעבר החצייה התפנה, כאשר בשלב זה, הולכת הרגל שבנדון, הייתה במעבר החצייה הראשון ולא הגיעה עדיין לאי התנועה הבנוי. עוד טען הנאשם, כי שוטר הוא שהורה לו לעצור את הרכב ולא העדה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

הנאשם העלה גרסתו, עוד בשלב רישום הדו"ח, אך העדה בחרה שלא להתייחס לטענה, לפיה, איפשר למספר הולכי רגל לחצות את מעבר החצייה - לא אישרה את הטענה וגם לא שללה אותה. במהלך הדיון, לא זכרה העדה את האירוע, באופן טבעי ולכן, לא יכלה לסתור טענת הנאשם.

ברי, כי טענה זו עומדת בסתירה לגרסת המאשימה, לפיה, הנאשם חלף את מעבר החצייה בנסיעה רצופה.

הנאשם עמד על גרסתו ועדותו בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

מקום בו יכלה העדה להתייחס, בזמן אמת, לגרסת נאשם ובחרה שלא לעשות כן, הרי שהדבר ייזקף לזכות הנאשם.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ח, 26 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

מורה על ביטול הדיון.

המזכירות תשלח עותק מפסק דין אל הצדדים.